

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Martina Kříže v právní věci **žalobce: T. P.**, bytem Z., P., zastoupeného JUDr. Janem Zůbkem, advokátem, se sídlem Mezibranská 4, Praha 1, proti **žalovanému: Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 12, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 11. 2012, č. j. 991/2012-160-SPR/3,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 27. 11. 2012, č. j. 991/2012-160-SPR/3 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 11.228,- Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. Jana Zůbka, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í

I. Předmět řízení a vymezení sporu

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 11. 2012, č. j. 991/2012-160-SPR/3 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, Odboru dopravněsprávních činností (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 27. 8. 2012, č. j. MHMP 1119695/2012.

Správní orgán prvního stupně tímto rozhodnutím podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu o pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, zamítl námitky žalobce proti záznamu bodů v evidenční kartě řidiče a provedený záznam 12 bodů ke dni 26. 2. 2012 byl potvrzen.

Proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podal žalobce odvolání, v němž zpochybňoval rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, zejména ohledně záznamů bodů provedených na základě dvou pokutových bloků, a to pokutového bloku série SB/2008 č. B 1089764 ze dne 19. 11. 2008 (dále jen „pokutový blok ze dne 19. 11. 2008“), a pokutového bloku série AE/2009 č. E 6338904 ze dne 6. 10. 2009 (dále jen „pokutový blok ze dne 6. 10. 2009“).

II. Rozhodnutí žalovaného (napadené rozhodnutí)

Žalovaný se v odůvodnění napadeného rozhodnutí ztotožnil s tvrzením žalobce, že pro záznam správního počtu bodů je nezbytné zabývat se otázkou, zda byl předmětem blokového řízení jeden, anebo dva skutky. Pokud by jednání žalobce (dvojitý překročení rychlosti) bylo posouzeno jako jeden skutek, musely by mu být zaznamenány pouze dva body, zatímco pokud by šlo o dva skutky, mělo by dojít k záznamu čtyř bodů. Správní orgán je v řízení o námitkách oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení jednotlivých jednání. V daném případě vycházel žalovaný z toho, že předmětem blokového řízení byly dva přestupky. Pokud žalobce napadá pokutový blok ze dne 19. 11. 2008, pak správní orgány nejsou oprávněny zkoumat jeho zákonnost. Žalovaný se ztotožnil se žalobcem v tom, že tento pokutový blok neobsahuje veškeré náležitosti podle § 85 odst. 4 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, což by mohlo zakládat pochybnosti o tom, zda byl vydán v souladu s platnou právní úpravou. K této alternativě však žalovaný uvedl, že zákonné lhůty pro podání správní žaloby a pro možnost vydání rozhodnutí v přezkumném řízení již marně uplynuly. Ze spisové dokumentace vyplývá, že správní orgán prvního stupně si na základě požadavku žalobce vyžádal pokutový blok ze dne 19. 11. 2008, i zápis o podaném vysvětlení. Na základě uvedených podkladů má žalovaný za nesporné, že se žalobce předmětného jednání (dvojího překročení rychlosti) dopustil.

Žalovaný posuzoval, zda je oznámení o uložené pokutě ze dne 19. 11. 2008 způsobilým podkladem pro záznam bodů, a dospěl k závěru, že toto oznámení, jehož součástí je zápis o podaném vysvětlení spolu s přílohou ke společnému řízení, obsahuje veškeré potřebné údaje (tj. den, čas a místo spáchání přestupku, popis jednání, skutkovou podstatu přestupku), i údaje o přestupci (jméno a příjmení žalobce, datum narození, bydliště, specifikaci motorového vozidla), včetně souhlasu žalobce s dvěma přestupky podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o přestupcích a žalobcova vlastnoručního podpisu. I přes rozpor pokutového bloku s § 85 odst. 4 zákona o přestupcích se žalovaný neztotožnil s názorem žalobce, že na základě předmětného oznámení o uložené pokutě v blokovém řízení nelze zaznamenat body. V souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2010, sp. zn. 1 As 16/2010, není pro účely záznamu bodů rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, pokud je rozpor odstranitelný výkladem, resp. nebudou-li po interpretaci rozhodnutí jako celku, s přihlédnutím k obsahu spisu a k úkonům správních orgánů a účastníků, pochyby o jeho významu. Žalovaný měl za to, že z obsahu spisové dokumentace lze jednoznačně dovodit, že s žalobcem byly projednány dva různé přestupky, přičemž je nerozhodné, zda čísla jednotlivých přestupků jsou čísla jednacími či jiným číselným rozlišením přestupků.

K námitkám žalobce ohledně přestupku ze dne 6. 10. 2009 žalovaný konstatoval, že podkladem pro záznam bodů není předmětný pokutový blok, nýbrž odpovídající oznámení o uložené pokutě v blokovém řízení. V tomto oznámení je žalobce jako pachatel přestupku

dostatečně identifikován, je zde uveden čas a místo přestupku a jednání, kterým k přestupku došlo. Porovnáním tohoto oznámení s předmětným pokutovým blokem podle názoru žalovaného nevystávají důvodné pochybnosti o tom, že se žalobce tohoto jednání dopustil, když údaje zde uvedené korespondují s údaji v pokutovém bloku. Oprava bodů může být v řízení o námitkách provedena jen v případě, dojde-li k pravomocnému zrušení rozhodnutí (v daném případě blokové pokuty) orgánem, který rozhodnutí vydal, nebo nadřízeným orgánem v přezkumném řízení. Žalovaný konstatoval, že podkladem pro záznam bodů bylo podle § 123b zákona o silničním provozu oznámení o uložené pokutě v blokovém řízení, a není tak pravdou, že případné neuvedení všech zákonem stanovených údajů na bloku automaticky znamená, že na jeho podkladě nemohou být zaznamenány body.

Na základě výše uvedeného neměl žalovaný pochybnosti o tom, že se předmětné přestupky staly tak, jak jsou v oznámeních o uložených pokutách popsány a že se jich dopustil právě žalobce. Proto žalovaný dospěl k závěru, že oznámení o uložených pokutách ze dne 19. 11. 2008 a ze dne 6. 10. 2009 jsou způsobilým podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, a bylo tedy možné z nich vycházet. Skutečnost, zda předmětné pokutové bloky splňují veškeré náležitosti dle § 85 odst. 4 zákona o přestupcích, je proto v řízení o námitkách nerozhodná. Správním orgánem, který vede registr řidičů, byl tedy dle názoru žalovaného zaznamenán odpovídající počet bodů podle přílohy zákona o silničním provozu. Žalovaný tak dospěl k závěru, že se správní orgán prvního stupně nedopustil žádného pochybení a jeho rozhodnutí bylo vydáno v souladu s platnou právní úpravou.

III. Žaloba

Žalobce v žalobě namítl, že žalovaný potvrdil záznam čtyř bodů za jednání, kterého se měl žalobce dopustit dne 18. 9. 2008, kdy při jízdě ulicí Jižní Spojka na Praze 10 dvakrát v rozmezí několika hodin překročil nejvyšší povolenou rychlost. Z toho důvodu byl předvolán na Městskou policii hlavního města Prahy, kde mu strážník sdělil, že mu bude za tento přestupek udělena pouze jedna pokuta a zaznamenány pouze 2 body. Proto žalobce souhlasil s blokovým řízením, v rámci kterého mu byla prostřednictvím pokutového bloku ze dne 19. 11. 2008 uložena pokuta ve výši 1 000 Kč za přestupek dle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o přestupcích. Žalobci byly i přesto zaznamenány 4 body, nikoli pouze 2 body. Jakmile se žalobce o této skutečnosti dozvěděl, navrhl v rámci řízení o námitkách doplnění dokazování o pokutový blok ze dne 19. 11. 2008. Na tomto pokutovém bloku jsou uvedena pouze číselná označení záznamů zachycujících překročení rychlosti (nikoli čísla jednací) a není v něm popsáno přestupkové jednání. Proto není zřejmé, o kterém skutku bylo rozhodnuto, a zdali se měl projednávaný skutek skládat z více jednání, anebo zdali šlo o dva skutky. Tato skutečnost je s ohledem na § 123c odst. 2 zákona o silničním provozu zcela zásadní, neboť pokud by byly v rámci přestupkového řízení projednávány dva skutky, zaznamenaly by se řidiči body za každý z nich. Pokud by však bylo jednání žalobce posouzeno jako jeden skutek, byly by mu zaznamenány 2 body.

Žalobce konstatoval, že zákon o přestupcích neupravuje otázku souběhu přestupků, ani institut pokračování v přestupku, a proto je nezbytné aplikovat úpravu trestního práva. V projednávaném případě bylo jednání žalobce vedeno jednotným záměrem, naplňovalo skutkovou podstatu stejného přestupku, bylo provedeno zcela totožně, v bezprostřední časové a místní souvislosti a se stejným předmětem útoku. Je zřejmé, že byla naplněna kritéria pro kvalifikování jednání žalobce jako pokračování v přestupku. V takovém případě jeho jednání představuje jediný skutek a jediný přestupek. Ostatně vzhledem k bezprostřední časové souvislosti bylo možné jednání žalobce posoudit jako tzv. jednočinný souběh, popř. jako

trvající delikt. I v takovém případě by dvojí překročení rychlosti v jeden den představovalo pouze jeden skutek, nikoli dva. Na pokutovém bloku ze dne 19. 11. 2008 však není uvedeno, zda jde o souběh jednočinný, vícečinný, anebo o pokračování v přestupku, popř. trvající delikt. Na pokutovém bloku není uvedeno ani to, že by šlo o společné řízení. Naproti tomu je na něm uvedeno, že jím byla uložena pokuta za přestupek, nikoli za přestupky.

Žalobce s poukazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu týkající se nepřezkoumatelnosti správního rozhodnutí uvedl, že ve věci není relevantní ani existence zápisu o podání vysvětlení. Žalobce s odkazem na § 85 odst. 4 zákona o přestupcích a § 137 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, namítl, že není možné, aby správní orgány při určení skutku, který byl předmětem blokového řízení, vycházely ze zápisu o podaném vysvětlení či z jakýchkoli jiných dokumentů, než je samotný pokutový blok. Není proto možné doplňovat výrokovou část rozhodnutí zápisem o podaném vysvětlení, a to zvláště v situaci, kdy tento zápis není vůbec způsobilý sloužit jako důkazní prostředek. Ani tento zápis však neobsahuje žádné informace, ze kterých by bylo možné dovodit, zda šlo v projednávaném případě o souběh jednočinný, vícečinný, anebo o pokračování v přestupku, popř. o trvající delikt. Navíc ve výrokové části pokutového bloku je uveden čas 16:54, což neodpovídá době spáchání ani jednoho z případů překročení nevyšší dovolené rychlosti žalobcem. Zápis o podaném vysvětlení nemůže ze své podstaty obsahovat žádnou informaci o tom, jakým způsobem bylo dvojí překročení rychlosti žalobcem právně kvalifikováno, neboť právní kvalifikaci může provádět jediné správní orgán.

Žalobce konstatoval, že činnost správních orgánů musí být vždy v souladu se základními zásadami, uvedenými v hlavě II správního řádu. Správní orgán je povinen respektovat zásadu uvedenou v § 3 správního řádu a procesní práva účastníka řízení vyplývající z čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Žalobce s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu a Evropského soudu pro lidská práva konstatoval, že bodový systém je přezkoumatelný podle požadavků čl. 6 Úmluvy. Správní orgán musí prokázat, že se žalobce dopustil jednání, které podléhá bodovému hodnocení. Body jsou zaznamenávány na základě oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení, které má povahu úředního záznamu. Z tohoto oznámení však správní orgán nemůže vycházet, pokud se vyskytnou pochybnosti o jeho správnosti. Jediným možným důkazem o tom, jakého jednání se přestupce dopustil, přitom může být pouze díl A pokutového bloku, kterým mu byla za přestupkové jednání uložena pokuta, neboť ten musí obsahovat popis skutku, pro který bylo blokové řízení vedeno. Pokud by byly v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení uvedeny skutečnosti, které by z pokutového bloku nevyplývaly, není možné k nim přihlížet, neboť tím by se bez jakékoli zákonné opory doplňoval popis skutku, s nímž přestupce vyslovil souhlas. Tento souhlas byl přitom dán pouze v rozsahu skutku, který je popsán na pokutovém bloku. Jakékoli změny předmětu blokového řízení se tak mohou provádět pouze v rámci mimořádných opravných prostředků.

Dle názoru žalobce není správní orgán zaznamenávající body oprávněn přezkoumávat správnost nebo zákonnost rozhodnutí, na základě kterých mají být body zaznamenány. Proto je nezbytné, aby bylo rozhodnutí o přestupku srozumitelné a aby z něj jednoznačně vyplývaly skutečnosti nutné pro závěr o dosažení příslušného počtu bodů. Pokud z takového rozhodnutí takové skutečnosti nevyplývají, není možné tyto body zaznamenat. Nedostatky znemožňující záznam bodů nemůže v žádném případě překlenovat svou úvahou správní orgán evidující body. S odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu žalobce uvedl, že správním orgánům v projednávaném případě nepřislušelo posuzovat, zdali jde o souběh jednočinný, vícečinný, anebo o pokračování v přestupku, neboť takové hodnocení jim nenáleží. Vzhledem

k tomu, že z pokutového bloku nevyplývá, zda jím bylo rozhodnuto o jednom nebo o dvou skutcích, nemohly správní orgány tuto vadu překlenout úvahou o tom, že šlo o tzv. vícečinný souběh.

Žalobce konstatoval, že obdobné argumenty použil již v odvolání, avšak v odůvodnění napadeného rozhodnutí nejsou dostatečným způsobem popsány důvody, pro které bylo odvolání zamítnuto. Žalovaný sice připustil, že pokutový blok ze dne 19. 11. 2008 nebyl vydán v souladu s právními předpisy, avšak tento nedostatek překlenul „výkladem“ obsahu spisové dokumentace, jak poněkud nadneseně označuje zápis o podaném vysvětlení. Postup žalovaného však nelze považovat za výklad odstraňující určité nejasnosti, nýbrž jde o doplnění výroku rozhodnutí o přestupku. Odkaz žalovaného na rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci vedené pod sp. zn. 1 As 16/2010 je až zarážející, neboť v tomto rozsudku bylo v prakticky totožném případě konstatováno, že rozhodnutí o přestupku nebylo pro svou nesrozumitelnost způsobilým podkladem pro záznam bodů. Dle názoru žalobce neměl strážník vedoucí předmětné blokové řízení žádné povědomí o institutu souběhu deliktů ani o pokračování v deliktu, proto ani žádným způsobem nerozhodl o tomto důležitém aspektu. Správní orgány se snažily tento nedostatek zhojit vlastním rozhodnutím o této věci, které jim však nepřísluší. Tímto způsobem tak bylo nepřípustně doplněno rozhodnutí o přestupku k tíži žalobce, přestože měly správní orgány postupovat podle zásady *in dubio pro reo* a záznam 4 bodů za tento přestupek měl být snížen o 2 body. Svým postupem správní orgány překročily meze správního uvážení.

Žalobce konstatoval, že výše uvedené důvody se uplatní i v případě záznamu 1 bodu za přestupek, o kterém bylo rozhodnuto v blokovém řízení vedeném strážníky Městské policie Kladno ze dne 6. 10. 2009. V tento den byla žalobci uložena bloková pokuta ve výši 100 Kč za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích. Skutkové podstaty tohoto přestupku se může přestupce dopustit jak jednáním, které podléhá bodovému hodnocení řidičů, tak jednáním, které pod tento systém nespadá. Proto musí být ve výrokové části rozhodnutí o přestupku výslovně uvedeno, kterého jednání se řidič dopustil a jaké zákonné ustanovení porušil. V pokutovém bloku ze dne 6. 10. 2009 je v popisu skutku uveden pouze shluk informací o čase, místě, vozidle a řidičském průkazu žalobce, avšak chybí popis jednání, kterého se měl žalobce dopustit. Pokutový blok nadto obsahuje nečitelný údaj mezi označením „9 00“ a „28. října“, který žalovaný nesprávně identifikoval jako „B1“. I pokud by žalobce přijal značně účelový výklad žalovaného ohledně obsahu tohoto pokutového bloku, nebylo by možné na základě údaje „B1“ uzavřít, že skutek projednávaný v blokovém řízení spočíval v nerespektování dopravní značky označené jako B1. Pro přijetí takového závěru by musel pokutový blok obsahovat odkaz na § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, neboť jinak není zřejmé, zda šlo o bližší upřesnění místa, kde mělo k přestupku dojít (tedy v ulici 28. října u dopravní značky B1), anebo v poškození této dopravní značky při nárazu vozidlem žalobce. Ulice 28. října je jednou z klíčových komunikací v Kladně a nemůže se tak v ní nacházet dopravní značka B1. Proto ani nebylo možné dopustit se přestupku, který je uveden v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. Žalobce byl toho názoru, že mu byla uložena bloková pokuta pouze za to, že se svým vozidlem zastavil méně než 5 metrů od křižovatky. Z tohoto pohledu je pravděpodobné, že strážníci neúplně popsali ustanovení, které měl žalobce porušit. Žalovaný tedy i při posuzování oprávněnosti záznamu tohoto bodu nesprávně vycházel z oznámení o uložení blokové pokuty, a nikoli ze samotného pokutového bloku. S argumenty uvedenými v odvolání se žalovaný odpovídajícím způsobem nevypořádal. Vzhledem k výše uvedenému je zřejmé, že předmětným pokutovým blokem nebyla žalobci uložena pokuta za jednání, které by podléhalo bodovému hodnocení (resp. není zřejmé, v čem

měl spočívat skutek, který byl předmětem blokového řízení), a chybí tak relevantní podklad pro záznam bodů.

Žalobce konstatoval, že i kdyby se dne 6. 10. 2009 skutečně dopustil přestupku spočívajícího v nerespektování zákazové nebo příkazové dopravní značky, pozbyl by záznam 1 bodu za toto jednání právní základ, a to s ohledem na změnu právní úpravy bodového systému. Na základě novely zákona o silničním provozu bylo toto jednání z bodového systému vypuštěno a od 1. 8. 2011 se tak řidičům za toto jednání nezaznamenávají žádné body. Také v oblasti správního trestání je třeba aplikovat čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, a pokud dojde ke změně právní úpravy, která je pro pachatele příznivější, je nezbytné postupovat podle této pozdější právní úpravy. Dosažení 12 bodů v bodovém systému a ztráta řidičského oprávnění totiž má sankční povahu. Nepovažuje-li zákonodárce porušení povinností vyplývajících ze zákazové nebo příkazové značky za natolik závažné, aby bylo bodově ohodnoceno, není ani důvod ponechat v kartě řidiče zaznamenané body za takové jednání. Na tomto závěru nemění nic ani existence přechodných ustanovení, neboť přechodné ustanovení může mít vliv pouze na procesní ustanovení, nikoli na hmotněprávní úpravu, do které spadá mj. i výčet jednání zahrnutých do bodového hodnocení a počet bodů, který se za ně zaznamenává.

Žalobce závěrem žaloby navrhl, aby Městský soud v Praze napadené rozhodnutí a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušil.

IV. Vyjádření žalovaného

Žalovaný ve vyjádření k žalobě konstatoval, že správní orgány v řízení o námitkách proti provedenému záznamu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče zásadně nepřezkoumávají správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden. V případě pochybností o správnosti a zákonnosti pokutových bloků měl žalobce možnost podat podněty k přezkumnému řízení. Součástí správního spisu je kopie pokutového bloku ze dne 19. 11. 2008, který splňuje zákonné náležitosti stanovené § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Popis přestupkového jednání je konkretizován jednacímí čísly obou přestupků, které jsou konkretizovány v příloze k zápisu o podaném vysvětlení. Vzhledem k tomu, že přestupky se staly dne 18. 9. 2008 a k jejich vyřešení došlo až dne 19. 11. 2008, byl žalovaný přesvědčen, že uvedené informace na pokutovém bloku jsou dostatečné a srozumitelné. Žalovaný se neztotožnil se žalobcem v tom, že zápis o podání vysvětlení je v souvislosti s posouzením přezkoumatelnosti pokutového bloku irelevantní, neboť pokutový blok je ve spisovém materiálu vždy založen i se zápisem o podání vysvětlení, jehož příloha následně konkretizuje přestupky projednávané v rámci společného řízení. Zápis o podání vysvětlení není problematický, neboť údaj „16.54 hodin“, uvedený na pokutovém bloku ze dne 19. 11. 2008, je časem sepsání pokutového bloku, nikoli časem spáchání některého z přestupků.

Žalovaný uvedl, že stav věci byl dostatečně zjištěn a prokázán podklady, které jsou součástí spisového materiálu. Správní orgány kontrolují a přezkoumávají způsobilý podklad pro záznam bodů, kterým je v daném případě skutečně oznámení o uložené pokutě v blokovém řízení. Správní orgány v daném případě neshledaly nesrozumitelnost či pochybení při zaznamenávání přestupku. Pokutový blok není nepřezkoumatelný pro nesrozumitelnost, pokud je rozpor odstranitelný výkladem, tj. nebudou-li po interpretaci rozhodnutí jako celku pochyby o jeho významu. Žalovaný neposuzoval, zda jde ve věci přestupku žalobce o souběh či nikoli, pouze vycházel ze spisového materiálu a z kopie pokutového bloku ze dne 19. 11. 2008. Žalovaný byl přesvědčen, že se zabýval všemi

námitkami žalobce a že jeho postupem nedošlo k doplnění výroku pokutového bloku. K pokutovému bloku ze dne 6. 10. 2009 žalovaný uvedl, že neshledal jeho rozpor s oznámením o uložení pokuty v blokovém řízení. V pokutovém bloku je uveden čas spáchání přestupku, označení dopravní značky (B1) a ulice, ve které došlo k porušení uvedené povinnosti. Žalovaný konstatoval, že žalobcem zmiňovaná novela zákona o silničním provozu nabyla účinnosti až dne 1. 8. 2011, předmětný přestupek však byl spáchán již v roce 2009. Zásadu spočívající v užití pozdějšího zákona, jestliže je to pro pachatele příznivější, nelze v daném případě užít zpětně. Žalovaný závěrem svého vyjádření navrhl, aby Městský soud v Praze žalobu zamítl.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Rozhodl bez jednání, za podmínek daných § 51 odst. 1 s. ř. s.

Žaloba je důvodná.

Soud v dané věci nejprve považuje za nutné vymezit předmět soudního přezkumu. Napadeným rozhodnutím bylo potvrzeno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ve věci námitek proti provedení záznamu 12 bodů v registru řidičů. Řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů je upraveno v zákoně o silničním provozu. Řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek zařazený v systému bodového hodnocení (dle přílohy k zákonu), příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností v registru řidičů zaznamená stanovený počet bodů (§ 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu) ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení. Po dosažení celkového počtu 12 bodů řidič pozbývá řidičské oprávnění a následně je povinen odevzdat řidičský průkaz (§ 123c odst. 3 a 5 zákona o silničním provozu). Možnost obrany řidiče proti tomuto postupu je upravena v § 123f zákona o silničním provozu, podle něhož platí: *Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.* (odst. 1). *Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče* (odst. 2). *Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.* (odst. 3).

Problematickou řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů se správní soudy mnohokrát zabývaly, přičemž k této otázce vytvořily ustálenou a komplexní judikaturu (z poslední doby srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 11. 2016, č. j. 9 As 152/2016 – 18, či ze dne 28. 7. 2016, č. j. 2 As 109/2016 – 32, a v nich citovanou judikaturu). Soud na tuto judikaturu v podrobnostech odkazuje, přičemž v dané věci zdůrazňuje, že je třeba důsledně rozlišovat řízení o jednotlivých přestupcích (v podobě blokového či standardního řízení o přestupku) a řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů. V řízení o přestupku se projednává, zda se stal skutek definovaný zákonem jako přestupek, zda byl řidič obviněn z jeho spáchání jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. Předmětem řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je pak pouze to, zda pro záznam existuje

způsobilý podklad (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích), zda byl záznam proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení dle přílohy k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci). Proti provedení záznamu může tedy řidič typicky namítat, že žádný přestupek nespáchal nebo že mu byl zaznamenán nesprávný počet bodů (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 – 44). Vzhledem k tomu, že hodnocení dosaženého počtu bodů je primárně prováděno na základě oznámení policie (§ 123b odst. 2 zákona o silničním provozu), je třeba v případě, kdy se vyskytnou pochybnosti o zaznamenaných údajích, vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, např. část pokutového bloku prokazující, že přestupek byl s účastníkem v blokovém řízení skutečně projednán a tedy že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 – 76, publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS).

Soud ze správního spisu ověřil, že výše uvedeným způsobem postupovaly správní orgány i v dané věci.

Dne 12. 3. 2012 bylo žalobci doručeno oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Dne 13. 3. 2012 doručil žalobce správnímu orgánu prvního stupně námitky proti záznamu bodů, v nichž uváděl, že si není vědom, že by se dopustil jakéhokoli přestupku, za který mu byly body zaznamenány. Správní orgán prvního stupně si od orgánů policie vyžádal podklady pro záznam bodů (pokutové bloky). Žalobce se následně zaměřil na zpochybnění dvou konkrétních podkladů pro záznam bodů, a to konkrétně pokutového bloku ze dne 19. 11. 2008 a pokutového bloku ze dne 6. 10. 2009. Správní orgány v obou případech dospěly k závěru, že tyto pokutové bloky, resp. související oznámení o uložení pokut v blokovém řízení, jsou způsobilými podklady pro záznam bodů.

Soud se tedy dále zabýval tím, zda pokutové bloky ze dne 19. 11. 2008 a ze dne 6. 10. 2009 skutečně představují způsobilé podklady pro záznam bodů. Problematické způsobilosti pokutového bloku jakožto podkladu pro záznam bodů se v obecné rovině Nejvyšší správní soud v rozsudku ze 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 – 20, jehož právní věta zní: *Pokutový blok není způsobilý podklad pro záznam bodů do registru, není-li na něm přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen*. Nejvyšší správní soud se v citovaném rozsudku neztotožnil s názorem, že v případě pokutového bloku se z hlediska formálních náležitostí uplatní podobný stupeň přísnosti jako u směnky. Ne vždy je tedy následkem formálních či obsahových nedostatků pokutového bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru. V každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů. Za pravomocný, a tedy ani za způsobilý být podkladem pro zápis bodů do registru, nelze považovat např. pokutový blok, na kterém chybí podpis přestupce. Naopak na způsobilost pokutového bloku jako podkladového rozhodnutí pro zápis bodů do registru nebude mít zpravidla vliv chybějící uvedení funkce nebo služebního čísla oprávněné osoby, nesprávné uvedení data narození pachatele přestupku, absence poučení o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích jejího nezaplacení. S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a

zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásky“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. Ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru tedy dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen.

S ohledem na shora vyložené obecné principy soud nepovažuje za důvodné námitky žalobce týkající se pokutového bloku ze dne 6. 10. 2009. V tomto pokutovém bloku, založeném ve správním spisu, jsou pod rubrikou „Doba, místo a popis přestupkového jednání“ uvedeny mj. údaje „9.00“ „B1“ (soud na rozdíl od žalobce pokládá tento údaj za bez obtíží čitelný) a „28. října“. Dále je z pokutového bloku patrné, že byl sepsán dne 6. 10. 2009 v Kladně. Pokuta byla uložena za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích. Na základě těchto údajů lze dle názoru soudu bez rozumných pochybností dospět k závěru, že žalobce se přestupkového jednání dopustil v 9.00 hod v ulici 28. října v Kladně. Z údaje „B1“ lze v kombinaci s dalšími údaji uvedenými na pokutovém bloku (zejména z odkazu na konkrétní ustanovení zákona o přestupcích) dovodit, že žalobce porušil příkaz daný dopravní značkou „B1 – Zákaz vjezdu všech vozidel“. Soud tedy má za to, že z kombinace všech výše zmíněných údajů je zřejmé, kdy, kde a jakého konkrétního druhu jednání se žalobce dopustil.

Ve vztahu k pokutovému bloku ze dne 6. 10. 2009 nejsou důvodné ani poukazy žalobce na čl. 40 odst. 6 Listiny a možnou aplikaci příznivější právní úpravy. V usnesení ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014 – 55, publ. pod č. Sb. NSS 3339/2016, rozšířený senát Nejvyššího správního soudu sice konstatoval, že záznam stanoveného počtu bodů v registru řidičů podle § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu je „trestem“ ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny, nicméně při záznamu bodů se zásada příkazu retroaktivity ve prospěch pachatele uplatní toliko v těch případech, kdy ke změně zákona v pachatelův prospěch (ke snížení počtu bodů zaznamenávaných za daný přestupek) došlo v období mezi spácháním přestupku a okamžikem nabytí právní moci rozhodnutí o tomto přestupku. Názor vyjádřený v citovaném usnesení tedy nelze interpretovat tak, že by správním orgánům až v řízení o námitkách příkazovalo (tj. v případech, kdy byl přestupek spáchán i o něm bylo pravomocně rozhodnuto před změnou právní úpravy) znovu rozhodovat o „potrestání“ přestupce a revidovat body zaznamenané v registru řidičů jen proto, že v době po uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení došlo ke změně zákona ve prospěch pachatele (srov. rozsudek Nejvyššího správního ze dne 27. 4. 2016, č. j. 6 As 60/2016 – 23, publ. pod č. 3423/2016 Sb. NSS). Podle ustálené judikatury správních soudů (viz např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010 – 65, publ. pod č. 2838/2013 Sb. NSS) je blokové řízení o přestupku specifickým druhem správního řízení, jehož výsledkem je individuální správní akt, kterým se obviněný z přestupku uznává vinným, a ukládá se mu povinnost zaplatit pokutu. Tímto aktem je pokutový blok, kterým se blokové řízení zároveň začíná i končí. Okamžikem podepsání pokutového bloku pachatelem přestupku nabývá toto rozhodnutí právní moci, blokové řízení tak splývá s rozhodnutím v něm vydaným. S ohledem na to lze v dané věci konstatovat, že žalobce spáchal posuzovaný přestupek dne 6. 10. 2009, a stejného dne bylo rovněž pokutovým blokem ze dne 6. 10. 2009 pravomocně rozhodnuto o jeho přestupku. V dané věci tedy došlo ke spáchání přestupku a k

pravomocnému rozhodnutí o něm v jediný den a není tak možné uvažovat o aplikaci výše uvedených závěrů Nejvyššího správního soudu ohledně možného zohlednění retroaktivity ve prospěch pachatele (neboť s ohledem na povahu blokového řízení nenastalo žádné „mezidobí“ mezi spácháním přestupku a vynesením pravomocného rozhodnutí o něm, v němž by mohla nabýt účinnosti pro žalobce příznivější právní úprava).

Soud tedy z výše uvedených důvodů neshledal, že by v případě pokutového bloku ze dne 6. 10. 2009 došlo k neoprávněnému záznamu bodů do registru žalobce, neboť tento pokutový blok představoval způsobitelný podklad pro zápis bodů do registru a zároveň nebylo možné uvažovat o aplikaci retroaktivity ve prospěch pachatele.

Ohledně pokutového bloku ze dne 19. 11. 2008 soud dospěl ke stejnému závěru, učinil tak však posouzením obsahu pokutového bloku s ostatními okolnostmi případu. V pokutovém bloku ze dne 19. 11. 2008 je kromě identifikačních údajů žalobce (jméno, příjmení, datum narození, bydliště, číslo občanského průkazu) a formálních náležitostí (datum a místo vydání pokutového bloku, podpis strážníka J. P., razítko Městské policie apod.) uvedeno, že pokuta ve výši 1 000 Kč byla uložena za přestupek dle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o přestupcích. V rubrice „Doba, místo a popis přestupkového jednání“ jsou zaznamenány tyto údaje: „16.54“, „0/681647“, „8A19704“, „0/681677“ a „SŘ+1“. Z těchto údajů primárně nelze (na rozdíl od pokutového bloku ze dne 6. 10. 2009) bez dalšího dovodit, k jakému přestupkovému jednání žalobce se vztahují. Odpověď na tyto otázky lze najít až v dalších listinách, připojených k tomuto bloku. Z přiloženého oznámení o uložení pokutě lze dovodit, že údaj „16.54“ označuje čas, kdy byl pokutový blok ze dne 19. 11. 2008 žalobcem podepsán. Údaj „SŘ+1“ pravděpodobně značí to, že se žalobce dopustil více přestupků, které byly projednány ve společném řízení. Údaj „8A19704“ nejspíše označuje registrační značku vozidla žalobce. Čísla „0/681647“ a „0/681677“ pak mají představovat patrně odkazy (v tomto ohledu nepovažuje soud za podstatné, zda se jedná o „čísla jednací“, jak je označuje žalovaný, anebo zda se jedná o čísla záznamů z kamer) na další přiložené dokumenty. Pod těmito „číslky jednacími“ jsou popsána dvě přestupková jednání žalobce (obě spáchaná překročením nejvyšší dovolené rychlosti na Jižní spojce, Praha 10 dne 18. 9. 2008 v 10: 26 hod a v 20:34 hod.). To je zřejmé, ze „Zápisu o podaném vysvětlení“ (podepsaným žalobcem i strážníkem J. P.) ze dne 19. 11. 2008, tj. téhož dne, kdy byl vydán pokutový blok a dále i z dokumentu „Příloha ke společnému řízení“ (podepsaném strážníkem J. P.). Oba zmiňované dokumenty byly přiloženy k Oznámení o uložení pokutě ze dne 19. 11. 2008. V Zápisu o podaném vysvětlení z téhož dne 19. 11. 2008 je poukazováno na to, údaje o společném řízení jsou obsaženy v příloze, jíž je právě „Příloha ke společnému řízení“. Ze spisu je patrné, že tyto dokumenty tvoří celek a poskytující údaje o typu přestupku žalobce, místa a času jeho spáchání, byly správnímu orgánu 1. stupně doručeny dne 24. 11. 2008.

Uvedené záznamy o přestupcích žalobce včetně pokutového bloku tedy byly pořízeny téhož dne 19. 11. 2008 a vztahují se k dvěma jednáním žalobce dne 18. 9. 2008. Žalobce pokutový blok dne 19. 11. 2008 podepsal a učinil tak v souvislosti s podaným vysvětlením z téhož dne 19. 11. 2008, kdy do Zápisu o podaném vysvětlení uvedl, že na předložené fotodokumentaci se poznal, přestupek uznává a vozidlo řídil.

S ohledem na výše uvedené soud uvádí, že byť pokutový blok ze dne 19. 11. 2008 sám o sobě neobsahuje úplné údaje, ze způsobu vydání tohoto „blokového rozhodnutí“ o uložení blokové pokuty za současného vysvětlení žalobce téhož dne, zaznamenaném v Zápisu o podaném vysvětlení, z něhož vyplývá skutková podstata přestupku v daném místě a čase, neboť jeho přílohou je dostatečný popis přestupků a jejich právní kvalifikace, bylo možné

dospět k dostatečné identifikaci skutku (skutků). Uvedené posouzení není v rozporu s výše citovanou judikaturou Nejvyššího správního soudu ani se závěrem např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 776/2000, podle něhož rozhodnutí vydané v blokovém řízení (pokuta uložená v blokovém řízení) musí, aby se jednalo o vykonatelné správní rozhodnutí, obsahovat náležitosti, které jsou uvedeny v ustanovení § 85 odst. 4 věte druhé zákona o přestupcích.

Uvedené závěry soudů směřovaly k tomu, co tyto soudy vyjádřily za podstatné (srov. cit. rozsudek Nejvyššího správního soudu), totiž, aby konkrétní jednání konkrétní osoby nebylo zaměnitelné s jiným jednáním. Nejvyšší správní soud připustil, že se tak může stát např., zkratkovitými informacemi, za předpokladu, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné. Uvedl také, že ne vždy je tedy následkem formálních či obsahových nedostatků pokutového bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru. V každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů. Uvedeným názorem, majícím význam pro specifikaci skutku, v tomto případě zejména, majícím vliv na počet bodů k záznamu do registru řidičů, se městský soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí řídil. Dospěl k závěru, že způsob vydání pokutového bloku v jiný den (19. 11. 2008) než došlo k přestupkům (18. 9. 2008) nastoluje situaci, kdy lze na základě konkrétních okolností posuzovat, že nedostatky pokutového bloku nemohou mít dopad na způsobilost tohoto bloku být podkladem pro zápis bodů. Pokutový blok byl vydán na základě záznamů a údajů, které, včetně pokutového bloku žalobce stvrdil a podepsal v tentýž den a téměř ve shodný okamžik. Zápis o podaném vysvětlení včetně přílohy – popisu a kvalifikace skutků, s nímž souhlasil, byl pořízen a podepsán žalobcem dne 19. 11. 2008 v 16:53 hod., pokutový blok byl vydán a podepsán žalobcem dne 19. 11. 2008 v 16:54 hod. V takovém případě není důvodu polemizovat o specifikaci přestupků žalobce pro účely záznamu bodů. Co je však zohlednitelné, pro toto řízení o záznamu bodů, je to, že šlo-li o společné řízení o více skutcích, patrně z údaje SR+1 na bloku, bylo stěží možné do pokutového bloku umístit údaje o typu a právní kvalifikaci jednání (nebo tak učinit srozumitelně ve zkratkovitých formulacích), a proto správní orgán toto učinil v připojených dokladech. Ostatně pořízení doprovodných dokladů jde v této věci ve prospěch žalobce, neboť rozpis skutkové podstaty jeho jednání a jejich právní kvalifikace v příloze Zápisu o podání vysvětlení umožňuje posoudit důvod jeho zásadních námitek proti neúplnému obsahu pokutového bloku, které byly uplatněny pro účely posouzení, zda jeho jednání naplňovalo skutkovou podstatu jediného přestupku či více přestupků, zda šlo o jednočinný či vícečinný souběh jednání žalobce, případně trvající delikt.

Předmětem záznamu bodů v evidenční kartě žalobce byly dva skutky žalobce (dvoji překročení nejvyšší dovolené rychlosti v jediný den), o nichž mělo být vedeno společné řízení. Správní orgány tento závěr uvedly v pokutovém bloku údajem „SR+1“ a žalobce s tímto posouzením seznámily v Zápisu o podaném vysvětlení a jeho příloze. V této souvislosti soud podotýká, že citované usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014 – 55, otevřelo možnost aplikace trestních zásad jak do samotného řízení o přestupku, tak do řízení o záznamu bodů do registru řidičů. S uplatněním zásady absorpční počítá zákonná úprava zaznamenávání bodů do registru řidičů např. tehdy, dopustil-li se řidič více přestupků, spáchaných jednáním zařazeným do bodového hodnocení a projednaných ve společném řízení (viz § 123c odst. 2 zákona o silničním provozu). Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 20. 7. 2016, č. j. 2 As 321/2015 – 25, konstatoval, že spáchá-li jeden pachatel v natolik krátké době za sebou v územní působnosti jednoho správního orgánu tři bodované přestupky, takže se o nich povede společné řízení,

budou mu uloženy toliko body za přestupek nejpřísněji bodově hodnocený. Tyto závěry bylo možné aplikovat i v nyní posuzované věci, v níž se vedlo společné řízení o dvou přestupcích žalobce spáchaných v jediný den.

VI. Závěr

Protože správní orgány obou stupňů, ač dostatečně co do místa i času specifikovaly jednání žalobce v tentýž den jako 2 stejně právně kvalifikovaná jednání dle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o přestupcích, neposoudily možnost aplikace trestních zásad do řízení o záznamu bodů do registru řidičů, jejich závěr o záznamu 4 na místo 2 bodů do registru žalobce jako řidiče, není v souladu s právem.

Uvedený postup při záznamu nesprávného počtu bodů o registru řidičů v neprospěch žalobce je důvodem, proč Městský soud v Praze napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil pro nezákonnost a podle § 78 odst. 4 s.ř.s. vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.

Výrok o nákladech řízení je dán ust. § § 60 odst. 1 věta první s. ř. s. Soud přiznal žalobci, která měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení. Náklady, které žalobci v řízení vznikly, spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3.000,-Kč za podání žaloby a v nákladech právního zastoupení žalobce advokátem. Soud žalobci přiznal odměnu za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby), přičemž odměna za jeden úkon právní služby činí dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, částku 3.100,- Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu]. Náklady právního zastoupení žalobce jsou dále tvořeny dvěma paušálními částkami ve výši 300,-Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Protože zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se jeho odměna o částku 1 428 Kč odpovídající dani, kterou je povinen z odměny za zastupování odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Odměna za zastupování tak činí 8 228 Kč. Celkovou částku nákladů řízení ve výši 11 228 Kč je žalovaný povinen zaplatit žalobci v přiměřené lhůtě jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

V Praze dne 28. února 2017

JUDr. Naděžda Řeháková, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Veronika Brunhoferová